

एकीकृत समाजवादीको अध्यक्षमा भट्टराई निर्वाचित

भापा(प्रस) । नेकपा एकीकृत समाजवादीको जिल्ला अध्यक्षमा विपी भट्टराई निर्वाचित भएका छन् । एकीकृत समाजवादीको दशौं जिल्ला अधिवेशनबाट भट्टराई सर्वसम्मतले निर्वाचित भएका हुन् । जसको उपाध्यक्षमा नविन इजम र सरस्वती लिम्बू, सचिव सानुकुमार लामा, उपसचिवमा होम बराल, श्रीप्रसाद मिश्र, उदय बराइली रहेका छन् । अधिवेशनले ६१ सदस्यीय जिल्ला कमिटी निर्वाचित गरेको जनाइएको छ ।

भापा(प्रस) । यातायात व्यवस्था विभागले अत्यावश्यक सवारी चालक अनुमतिपत्र (लाइसेन्स) छपाइ बन्द गरेको छ ।

आइतबार सार्वजनिक सूचना जारी गर्दै विभागले प्रिन्टिड मेसिनमा समस्या आएका कारण लाइसेन्स छपाइ कार्य बन्द भएको जानकारी

गराएको हो ।

विदेश जाने नेपाली, शान्ति सेना, नेपाल प्रहरी र

गैरआवासीय नेपालीका लागि हुँदै आएको लाइसेन्स छपाइ बिहीबारदेखि बन्द भएको जनाएको छ । विभागका सूचना अधिकारी गणेशमानसिंह राईले अत्यावश्यकका साथै आम सर्वसाधारणको लाइसेन्सको छपाइ पनि बन्द भएको बताए ।

तीन दिनअघि घरबाट हिडेका जोगी मकैबारीमा मृत फेला

भापा(प्रस) । भापाको भद्रपुरस्थित मकैबारीमा मृत फेला परेका व्यक्तिको पहिचान खुलेको छ । भद्रपुर नगरपालिका वडा नं -४ बज्रीगाउँस्थित मकैबारीमा मृत फेला परेका व्यक्ति भद्रपुर नगरपालिका वडा नं. २ सोमबारे बस्ने अन्दाजी ५० वर्षका

भुवनसिंह जोगी भएको

प्रहरीले जनाएको छ । उनी तीन दिनअघि बिहीबार बिहान अन्दाजी ८.३० बजे घरबाट हिडेको बुझिएको छ । आइतबार बिहान स्थानीयले जोगीको शव मकैबारीमा देखेर प्रहरी चौकी महेशपुरमा जानकारी गराएका थिए ।

राजावादीले उपत्यकाबाहिरबाट आन्दोलनकारी ल्याउने

भापा(प्रस) । वर्तमान व्यवस्था विरोधी समूह 'संवैधानिक राजसंस्था र सनातन हिन्दु अधिराज्य सहित बुद्धदलीय प्रजातन्त्र पुनर्स्थापनाका लागि संयुक्त जनआन्दोलन समिति'ले जेट १५ गतेदेखि सुरु हुने भनिएको राजधानी केन्द्रित आन्दोलनमा उपत्यकाबाहिरबाट आन्दोलनकारी ल्याउने भएको छ । समितिका संयोजक नवराज सुवेदीको अध्यक्षतामा आइतबार बसेको संयुक्त जनआन्दोलन समितिमा आबद्ध राजनीतिक दल, संघसंस्था तथा अभियन्ताहरूको संयुक्त बैठकले आन्दोलनमा सहभागी हुन काठमाडौं बाहिरका जनतालाई काठमाडौं आउन आह्वान गर्ने निर्णय गरेको हो । यसै काठमाडौंका जनता र सबै वर्ग, पेसा र समुदायलाई सक्रिय सहभागिताका लागि आह्वान गर्ने समेत निर्णय भएको संयोजक सुवेदीले जारी गरेको विज्ञापितमा उल्लेख छ । यसै आन्दोलनलाई आर्थिक सहयोग गर्न आम नेपालीलाई आह्वान समेत बैठकले गरेको उल्लेख गरेको छ । बैठकलाई सम्बोधन गर्दै सुवेदीले आन्दोलन घोषणा सभा पछि पहिलो पटक सबै राष्ट्रवादी शक्तिहरू एकै ठाउँमा उभिएको सन्देश गएको बताए । उनले भने, 'वातावरण अत्यन्त अनुकूल भएको छ । अब सबै मिलेर आन्दोलन सफल बनाउनु पर्दछ । संवैधानिक राजसंस्था र सनातन हिन्दु अधिराज्य पुनर्स्थापना हुने सम्भावना बलियो भएको छ ।' संवैधानिक राजसंस्था र सनातन हिन्दु अधिराज्यप्रति आस्था राख्ने प्रबुद्ध व्यक्तिहरूको भेला जेट ६ गते

गर्ने तथा काठमाडौं उपत्यकाका तिनै जिल्लाका आम जनतालाई आन्दोलनमा सहभागी हुन आह्वान र जागृत गर्ने उद्देश्यका साथ जेट ८, ९, १० र ११ गते काठमाडौं उपत्यका जनजागरण यात्रा गर्ने निर्णय भएको छ । यो यात्राको शुभारम्भ काठमाडौंको साँखुमा जेट ८ गते गर्ने र जेट ११ गते चाँगुनारायणमा समापन गर्ने तय भएको सुवेदीले बताए । यो यात्रा अन्तर्गत काठमाडौं उपत्यकाका सबै १५ पालिका भित्रमा महत्त्वपूर्ण स्थानहरूमा कोण सभाहरू गर्ने उनको भनाइ छ ।

जेट १३ गते वृहत् युवा स्वयंसेवक भेला गर्ने तथा आन्दोलनमा काठमाडौं बाहिरका जनताको व्यापक सहभागिता जुटाउने गरी आवश्यक तयारी गर्ने निर्णय समेत भएको छ । सुवेदीले जेट १५ गतेदेखि हुने आन्दोलन शान्तिपूर्ण हुने भन्दै त्यसको अनुगमन गर्न राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग तथा राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय मानव अधिकार संघ संस्थालाई आग्रह गर्ने निर्णय पनि भएको छ । बैठकले तीनकुने घटनामा पक्राउ परेकाहरूलाई तत्काल रिहा गर्न समेत माग गरेको छ ।

शिक्षकका लागि उप्रेरणा प्रशिक्षण

भद्रपुर(प्रस) । प्याब्सन मातहतमा रहेका भद्रपुरका १२ वटा विद्यालयको समूह क्लस्टर भद्रपुरले शिक्षकका लागि एक दिने उप्रेरणा प्रशिक्षण कार्यक्रम सञ्चालन गरेको छ ।

शिक्षा आजको आवश्यकता शीर्षकमा केन्द्रित रहेर भद्रपुरमा रहेका १२ वटा संस्थगत विद्यालयका ३०० शिक्षकलाई एक दिने उप्रेरणा प्रशिक्षण तालिम प्रदान गरिएको हो । प्याब्सन कोशी प्रदेशका उपाध्यक्ष इशुभ पाण्डेको अध्यक्षता तथा भद्रपुर नगर प्रमुख गणेश पोखरेलको प्रमुख आतिथ्यमा सम्पन्न प्रशिक्षणको सहजीकरण शिक्षा र अध्याप्य क्षेत्रका अन्वेषकद्वय विवेक विनय तथा बन्दी दाहालले गरेका थिए । उद्घाटन कार्यक्रममा बोल्दै भापा प्याब्सनका अध्यक्ष छत्र कार्कीले शिक्षा निजी वा सरकारी नहुने भन्दै विधि र प्रकृत्यामा चल्ने विद्यालय संस्थागत भएको बताए । उनले

संस्थागत विद्यालय विधि र प्रकृत्यामा चले सामाजिक उत्तरदायित्व निर्वाह हुने भन्दै शिक्षक कर्मचारीको हितमा रहने गरी सञ्चालक अगाडि बढे उक्त विद्यालय बन्न समय नलामे जानकारी दिए ।

कार्यक्रममा नगर शिक्षा शाखा प्रमुख पवित्रा ढकालले विद्यार्थीलाई सामाजिकीकरणमा अगाडि बढाउन विद्यालयको भूमिका रहने बताउँदै शिक्षकको कार्यशैलीको प्रभावले विद्यार्थीको आगामी यात्रा तय हुने हुँदा शिक्षक जिम्मेवार बनुन आवश्यकता रहेको धारणा राखिन् । क्लस्टर समूहका सदस्य सन्देश राईले स्वागत गरेको कार्यक्रमको सञ्चालन सञ्चारकर्मी दिपेन्द्र पौडेलले गरेका थिए भने क्लस्टर सम्बद्ध विद्यालयका सञ्चालक सहित भद्रपुर नगर शिक्षा शाखाका कर्मचारी, प्याब्सन भद्रपुर अध्यक्ष लगायत सहभागी रहेका थिए ।

कचनकवलमा बाटोमा लडेर युवतीको मृत्यु

भापा(प्रस) । भापाको कचनकवलमा बाटोमा लडेर युवतीको मृत्यु भएको छ । आइतबार बिहान

६ बजे कचनकवल - ३ दल्कीस्थित सन्थाल बस्ती बस्ने विदेन मर्डीकी छोरी २६ वर्षीया आस्मा मर्डी आफ्नै घरदेखि अन्दाजी २५ मिटर उत्तरमा रहेको बाटोमा लडेर मृत अवस्थामा फेला परेकी हुन् । उनका भाइ सफल मर्डीले देखेर शव घरमा

ल्याएका थिए । घटनाबारे प्रहरी चौकी पथरियामा जानकारी प्राप्त हुनासाथ प्रहरी चौकी पथरियाबाट टोली गएको थियो । ती युवतीको बाहिरी चोटपटक केहि देखिएको छैन । अनुसन्धान एवं कानुनी प्रकृत्याको लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालयबाट टोली खटिएर अनुसन्धान शुरु गरेको जनाइएको छ ।

बितामोड नगरपालिकाको अत्यन्त जरुरी सूचना

यस बितामोड नगरपालिकाको सार्वजनिक क्षेत्रमा जथाभावी रुपमा फोहोर फालेको पाइएकाले यो सूचना जारी गरिएको छ । बितामोड नगरपालिकाको फोहोर व्यवस्थापन गर्न जिम्मेवारी पाएको निराकार सरसफाई प्रा.लि.को फोहोर मैला ढुवानी गर्ने सवारी साधन आएको बखत उक्त ढुवानी गर्ने सवारी साधनमा फोहोर राख्नुहुन सम्बन्धित सबैमा जानकारी गराउँदछौं ।

अब पनि यसैगरी जथाभावी रुपमा फोहोर मैला फालेको पाइएमा प्रचलित कानून बमोजिम कारवाही हुने व्यहोरासमेत जानकारी गराउँदछौं ।

बितामोड नगरपालिका
नगरपालिकाको कार्यालय, भापा
कोशी प्रदेश, नेपाल

अपाङ्गता...

उल्लेख छ । कार्यक्रमको समग्र नेतृत्व र प्रभावकारी कार्यान्वयनको सुनिश्चितता, कार्यक्रमका सूचकहरूको विश्लेषण तथा मार्गदर्शनका लागि नियमित मासिक बैठक, राज्यप्रदत्त सेवाहरूमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको सहज पहुँचको सुनिश्चितताका लागि नियमित निर्देशन, अन्तर शाखा समन्वय सहजीकरण, जनशक्तिको प्रभावकारी परिचालन, कार्यक्रमको नियमित अनुगमन तथा मार्गदर्शन, कार्यक्रमको दिगोपनाको लागि आवश्यक पहलकदमी भापाका विभिन्न पालिकाहरूका उपप्रमुख र उपाध्यक्षसँग अपेक्षा गरिएको व्यवस्थापक कोइरालाले बताए ।

खरिद प्रक्रिया सकिएका स्थानीय तहहरूमा तत्काल वितरण गर्ने, गराउनुपर्ने, वितरण गर्दा बालबालिकालाई प्राथमिकतामा राखी सीप विकास तालिम तत्काल प्रदान गर्ने, गराउनुपर्ने, तालिम लिएर स्वरोजगार, रोजगारसँग जोडिन चाहनेलाई मात्र तालिम प्रदान गर्नेलगायत अबको प्राथमिकता रहेको उनको भनाइ थियो । सहायक सामग्री खरिद, अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको स्वास्थ्य उपचार सहयोगमा ढिलाई, सीपमुलक तथा व्यावसायिक तालिम समयमा नै प्रदान हुन नसक्नु, समयमै योजना तथा प्रतिवेदन तयार नहुनु, कार्यक्रम राम्रो हुँदा हुँदै पनि आशातीत परिणामहरू समयमा नै हासिल हुन नसक्नुलगायत थुप्रै यसका मुख्य चुनौती रहेको कार्यक्रम व्यवस्थापक कोइरालाले बताए । मुख्य उपलब्धीहरूलगायतका विषयमा कोइरालाले उपप्रमुख र उपाध्यक्षहरूलाई जानकारी गराएका थिए ।

अधिकारबाट वञ्चित रहने बताए । उनले थुप्रै पालिकाहरूमा स्वास्थ्य, शिक्षा र महिला तथा बालबालिका शाखाबीच सहकार्य र समन्वय नहुँदा कार्यक्रम प्रभावकारी नबनेको भन्दै जनप्रतिनिधिहरूले यसलाई व्यवस्थित गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याएका थिए । अहिलेसम्म पनि लक्षित समुदायको आधिकारिक अभिलेख नआएका कारण पनि समस्या भएको भन्दै उनले कुनै पालिकाले अटिजमका विषयमा काम गर्ने भए फाउन्डेसनले सहयोग गर्ने बताए ।

कोशी प्रदेशको सामाजिक विकास मन्त्रालय, महाशाखा प्रमुख दुर्गा भण्डारी वरालले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको जीवनमा आएको परिवर्तन नै ठूलो विकास भएको बताइन् । अपाङ्गताका क्षेत्रमा काम गर्न कोही नआउने भन्दै उनले कोशी प्रदेश सरकार सामाजिक विकास मन्त्रालय, स्थानीय सरकार र करूणा फाउन्डेसन नेपालको त्रिपक्षीय लगत साभेदारीमा अहिले विभिन्न कार्यक्रमहरू सञ्चालन भइरहेको बताइन् । तीन निकायको सहकार्यमा काम भइरहेको भएपनि समग्र प्रगति सन्तोषजनक नरहेको गुनासो गरिन् । यो कामलाई कार्यान्वयनमा

लगेर शतप्रतिशत लक्ष्य पुग गर्नुपर्ने उनको जोड थियो । कर्मचारीहरूलाई घचघच्याइदिन, खरिद प्रक्रिया छिटो छरितो, चुस्तदुरुस्त र पारदर्शी बनाउन उनले सम्बन्धित पालिकालाई अनुरोध समेत गरिन् ।

बैठकमा मेचीनगर नगरपालिका उपप्रमुख मीना पोखरेल उपेती, दमक नगरपालिकाका उपप्रमुख रेणिना भट्टराई, बितामोड नगरपालिकाका उपप्रमुख नगेन्द्रप्रसाद संग्रौला, कनकाई नगरपालिकाका उपप्रमुख आशा शर्मा शिवाकोटी, अर्जुनधारा नगरपालिकाका उपप्रमुख खड्गकुमारी पराजुली, शिवसताक्षी नगरपालिकाका उपप्रमुख नरमाया कार्की, गौरादह नगरपालिकाका उपप्रमुख जलबर्षा राजवंशी, हल्दिवारी गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष लक्ष्मीदेवी मैनाली, गौरीगञ्ज गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष पुजन न्यौपाने कुँवर, बुद्धशान्ति गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष भवानीप्रसाद खतिवडा, कमल गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष प्रमिला न्यौपाने, भद्रपुर नगरपालिकाका कार्यपालिका सदस्य सीतादेवी ढकाल, कचनकवल गाउँपालिकाका वडा अध्यक्ष मो.नुरआलमलगायत सहभागी थिए ।

ऋण/कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्ने बारे ३५ दिने सूचना

प्रकाशित मिति २०८२/०९/२९

तपसिलमा उल्लेखित ऋणीहरूले यस बैंकबाट विभिन्न ऋण/कर्जा शिर्षक अन्तर्गत उपभोग गर्दै आएको ऋण/कर्जा बापत बैकलाई समय समयमा तिर्नु बुझाउनुपर्ने साँवा, व्याज तथा अन्य वैदस्तुर नबुझाई बैकसंग गरेको ऋण/कर्जा सम्बन्धी शर्तहरूको उल्लंघन गरेको र पटक/पटक मौखिक तथा लिखित तरताकेता गर्दासमेत बेवास्ता गरेकाले ऋणी, जमानतकर्ता एवं ऋणी फर्म/कम्पनीका प्रोप्राइटर/साभेदार/संस्थापक/सञ्चालक लगायत ऋण/कर्जा संग सम्बन्धित सबैलाई ऋण/कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्नु/गराउनु हुन यो सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । यो सूचना प्रकाशित मितिले ३५ (पैंसित) दिनभित्र यस बैंक/सम्बन्धित शाखामा सम्पर्क राखी बैकबाट लिएको ऋण कर्जाको बुझाउनु पर्ने सम्पूर्ण साँवा, व्याज र अन्य वैदस्तुर चुक्ता भुक्तान गर्नु/गराउनु होला । अन्यथा बैंक तथा चिन्ती संस्था सम्बन्धी ऐन, २०७३ तथा प्रचलित कानुनले दिएको अधिकार प्रयोग गरि ऋणी, व्यक्तित जमानतकर्ताहरू एवं ऋणी फर्म/कम्पनीका प्रोप्राइटर/साभेदार/संस्थापक/सञ्चालक लगायत ऋण/कर्जासंग सम्बद्ध सबैपक्षलाई कर्जा चुक्ता केन्द्र लिमिटेडको कालो सूचिमा नाम समावेश गर्न लेखि पठाई कर्जाको सुरक्षण स्वरूप बैकलाई दिएको चल/अचल सम्पत्ति जे जस्तो अवस्थामा छ सोही अवस्थामा लिलाम विक्री गरि बैकको सम्पूर्ण लेना रकम असुल उपर गर्ने तर्फ आवश्यक कारवाही अघि बढाईने व्यहोरा सूचित गरिन्छ । साथै, धितो सुरक्षणको लिलाम विक्री हुन नसकी बैकले धितो सकार गर्नु परेमा वा लिलाम विक्रीबाट बैकको सम्पूर्ण बक्यौता असुल उपर नभाएमा असुल उपर हुन नसकेको रकमको हदसम्म कानुन बमोजिम ऋणी र व्यक्तित जमानतकर्ताहरूको घरघरानाबाट असुली गर्ने तर्फ कानुनी प्रकृत्या अगाडि बढाईने व्यहोरा समेत सूचित गरिन्छ ।

तपसिल:

ऋणी / धितो जमानतकर्ताको नाम थर तथा तिनपुस्ते विवरण	धितो सुरक्षणको विवरण
ऋणी/धितो जमानतकर्ता : प्राइभेट फर्म रजिष्ट्रेशन ऐन, २०१४ बमोजिम नेपाल सरकार, उद्योग मन्त्रालय, धरलु तथा साना उद्योग विभाग, धरलु तथा साना उद्योग कार्यालय, भद्रपुर भापामा मिति २०६७/०३/०४ मा प्रा.फ.नं.घ.उ.वि. ३२९/१६६/१५८९ अन्तर्गत रजिष्टर्ड/दर्ता भएको रजिष्टर्ड ठेगाना भापा जिल्ला, सुरक्षा गा.वि.स., वडा नं. ५ स्थायी ठेगाना भै हाल भापा जिल्ला, कनकाई न.पा., वडा नं. ३ सुरक्षा स्थित कनकाई गुल उद्योगको तर्फबाट ऐ. का अख्तियार प्राप्त प्रोप्राइटर लक्ष्मी कान्त बोहोराको नाति, ललित बहादुर बोहोराको छोरा, नागरिकता वमोजिम भापा जिल्ला, कनकाई न.पा., वडा नं. ३ सुरक्षा स्थायी ठेगाना भै हाल सोही स्थानमा बस्ने मिति २०५५/०४/२५ मा जिल्ला प्रशासन कार्यालय, भापाबाट जारी गरिएको ना.प्र.प.नं. ९१५२२०१९ भएको वर्ष ४८ को अर्जुन बोहोरा ।	अर्जुन बोहोराको नाममा भूमिसुधार तथा मालपोत कार्यालय भद्रपुरमा दर्ता कायम रहेको भापा जिल्ला, सुरक्षा गा.वि.स., वडा नं. ३ स्थित फि.नं. १८९८ र १३६६ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-४-१० र ०-३-१० (बि.क.घु) को जग्गा र उल्लेखित जग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगालिगापात समेत ।
व्यक्तित जमानतकर्ताको नाम थर तथा तिनपुस्ते विवरण	
नाम : विना कुमारी बोहोरा बाबु : टिका राम महत पति : अर्जुन बोहोरा ना.प्र.नं. ०४१०३१/२२०४ (जारी मिति : २०६८/०२/०२, भापा) ठेगाना : भापा जिल्ला, सुरक्षा गा.वि.स., वडा नं. ५ सुरक्षा स्थायी ठेगाना भै हाल भापा जिल्ला, कनकाई न.पा., वडा नं. ३, सुरक्षा बस्ने ।	
कर्जाको प्रकार : चालुपूर्जी कर्जा	

एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंक लि.
Excel Development Bank Ltd. संघीय स्थानीय तहको सहकारी (Your Local Partner)
बिर्तामोड, ज्हापा ०२३-६३३६४ | ६३४१०१०
info@edb.com.np | www.edb.com.np

कर्जा असुली विभाग

सम्पादकीय

कुचुरापालनलाई
प्रोत्साहन गरौं

नेपालको पोल्डी व्यवसायले पछिल्लो समय उल्लेखनीय प्रगति गरेको छ। २०५० सालबाट व्यावसायिक पोल्डी पालनको सुरुआत भए पनि पछिल्लो दुई दशकमा यसको विकास दर तीव्र भएको हो। कोभिड २०१९ को महामारी तथा रुस युद्धको युद्धका कारण भएको आर्थिक मन्दी तथा नेपालको विषम आर्थिक परिस्थितिका बावजूत पनि हाल देशभरिमा व्यावसायिक रूपमा सञ्चालनमा रहेका ह्याचरी उद्योग ९९ वटा, दाना उद्योग ९० वटा, लेयर्स फार्म करिब ६ सय, ब्रोइलर फार्म ३ हजार बाट ब्रोइलर चल्ना ३३-३५ लाख प्रतिहप्ता, लेयर्स चल्ना १ लाख २५ हजार प्रतिहप्ता, कलर ब्रोइलर चल्ना १ लाख प्रतिहप्ता उत्पादन भइरहेको छ। पोल्डी उद्योग तथा व्यवसाय आधुनिकीकरण, यान्त्रीकरण तथा व्यवसायीकरणले गर्दा कुचुराको मासु, अपडा, चल्ना तथा दानाको उत्पादनमा नेपाल आत्मनिर्भर भई तीव्र गतिमा विस्तार हुनु हामी सबैको गौरवको विषय हो।

जसलाई आवश्यक पर्ने दाना २८ सय मे.टन प्रति दिन तथा प्यारेन्ट फार्म र व्यावसायिक लेयर्स फार्मका लागि हुने स्व:उत्पादन १७ सय मे.टन प्रतिदिन गरी कुल ४५ सय मे.टन दाना दैनिक रूपमा उत्पादन भइरहेको छ भने ५०-५२ लाख वटा अपडा तथा ७-८ लाख के.जी. कुचुराको मासुको दैनिक रूपमा उत्पादन भएर हरेक नेपालीका भान्छामा सहज रूपमा पुगेको छ।

नेपाल सरकारबाट निजी क्षेत्रको एकमात्र आत्मनिर्भर घोषणा भएको पोल्डी क्षेत्रमा करिब रु. १६० अर्बको लगानी रहेको यस क्षेत्रले कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा ३ प्रतिशतको योगदान गरेको र कृषि क्षेत्रमा मात्रै २५ प्रतिशतको योगदान रहेको छ।

प्रत्यक्ष रोजगारी (कुचुरापालन, ह्याचरी, फिड उद्योग, खोप तथा औषधि आपूर्ति, पोल्डी उपकरण निर्माण, मासु प्रशोधन आदि) र अप्रत्यक्ष रोजगारी (दुवानी, खुद्रा व्यापार, बजार व्यवस्थापन आदि) गरी प्रत्यक्ष ३ लाख र अप्रत्यक्ष गरी करिब ५ लाखको रोजगारी भएका यो क्षेत्रले दिइरहेको छ।

नेपाली पोल्डी क्षेत्रले राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरिरहेको छ। यद्यपि यो क्षेत्र अझै असंगठित, जोखिमपूर्ण र नीति अभावको स्थितिमा रहेको छ। आन्तरिक उत्पादनले माग धान्ने, मासुमा पूर्ण आत्मनिर्भर भएकोले यदि पोल्डीलाई व्यवस्थित, वैज्ञानिक, प्रविधिमैत्री र बजार मुखी बनाइयो भने यसले दीर्घकालीन आर्थिक समृद्धिमा योगदान पुऱ्याउनेछ।

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

• डा.वासुदेव गिरी

मानव सभ्यताको क्रमसँगै हुने युगलाई धातुका औजारले, औजारलाई मेसिनले र मेसिनलाई सूचना प्रविधि ले विस्थापित गर्‍यो। अझ अहिले त सूचना प्रविधिलाई पनि पछि पाउँदै कृत्रिम बुद्धिकताले ठाउँ ओगटिसक्यो। डिजिटल एवं सूचना प्रविधिले हाम्रो जीवनलाई सुविधाजनक बनाइदिएको छ, सञ्चारदेखि शिक्षासम्म र सबै क्षेत्रमा एक किसिमको क्रान्ति ल्याइदिएको छ। प्रविधिको दुवैतर विकासले गर्दा आज सम्पूर्ण विश्व साँघुरिएर एउटा सानो गाउँ जस्तो भएको छ। बिहान चिया/कफीको चुस्कीसँगै संसारभरका ताजा खबर प्राप्त हुन थालेका छन्। मसलब हरेकको हातमा (मोबाइल) विश्वव्यापी सूचना प्राप्त गर्ने अखबार छ संसारको लाइब्रेरी छ, इन्साइक्लोपेडिया उपलब्ध छ।

संसारको एउटा कुनाबाट अर्को कुनामा बस्ने मानिससँग कुनै पनि बेला सहजै कुरा गर्न सकिन्छ, विचार आदानप्रदान र भावना सेयर गर्न सकिन्छ त्यो पनि प्रत्यक्ष रूपमा अनुहार हेराहेर गरी। विद्यार्थीले विद्यालय, कलेज होस् वा विश्वविद्यालय घरमै बसेर पढ्न सक्ने सुविधा उपलब्ध छ भने जागिर खानेका लागि यही प्रविधिले 'वर्क फर्म होम' को सुविधा उपलब्ध गराएको छ। संसार जति डिजिटलमय हुँदै गएको छ, त्यसले मानिसको दिनचर्यालाई सरल र सहज बनाइदिएको छ। ट्राफिक जाम छिचल्दै घण्टी लाइन लागेर बैङ्क सेवा लिन बैङ्क धाइरहुनु पर्दैन अहिले।

स्कुल, कलेजको शुल्क तिर्नुहोस् वा बिजुली, पानी, इन्टरनेटको बिल तिर्न

आफ्नो महत्वपूर्ण समय खर्च गरिरहुनु पर्दैन। कनेक्ट आइपिएस, मोबाइल एएस र क्याउर कोडबाट सबै काम मिनेटभरमै फत्ते हुन्छ। कसैलाई पैसा तिर्न डराई डराई भोलामा बिटाका बिटा पैसा लिएर हिँडनुपर्ने अवस्थालाई पनि यही डिजिटल एवं सूचना प्रविधिले हटाइदिएको छ। यद्यपि धेरै जसो सरकारी, गैरसरकारी सङ्घसंस्था र व्यापारिक प्रतिष्ठानहरूले सूचना प्रविधिमा आफ्नो उपस्थिति जनाउँदै डिजिटल प्रविधिको प्रयोग गर्दै छन्। सरकारले सार्वजनिक सेवा प्रवाहलाई डिजिटल माध्यमबाट नै उपलब्ध गराउने कुरामा जोडदिएको पाइन्छ भने अझ बैङ्क तथा वित्तीय संस्थाहरूले त क्यासेलस र पेपरलेसको अवधारणा लागु गरिसके।

मुलुकको शिक्षा, स्वास्थ्य, सञ्चार, आर्थिक, राजनीतिक, सामाजिक, प्राविधिक, औद्योगिक, प्रशासनिक एवं सांस्कृतिक क्षेत्रको विकासमा डिजिटल एवं सूचना प्रविधिले तुलो योगदान दिँदै आएको छ भने यसका केही अंध्यारा पक्षबाट समाजमा गम्भीर प्रकृतिका अपराध हुने गरेको पाइन्छ। यी सबै कुरालाई मनुनु गर्दा डिजिटल एवं सूचना प्रविधिले एउटा सन्दर्भमा विभिन्न फन्फन्ट र जोखिम न्यूनीकरण गरेको पाइन्छ भने अर्कातिर सुरक्षा चुनौती पनि सिर्जना गरेको कुरालाई नकार्न सकिँदैन। दुनियाँ सूचना प्रविधि र डिजिटलमय बन्दैगर्दा यसबाट हिंसा, आतङ्क, तनाव, साइबर बुलिङ, साइबर श्रेट र यस्तै अन्य समस्या सृजित भएका छन्। सामान्य अर्थमा भन्नुपर्दा सूचना प्रविधिको उपयोगमार्फत अनधिकृत रूपमा पहुँच स्थापित गर्दै व्यक्तिगत, संस्थागत र सार्वजनिक सुरक्षामा खलल पाउँदै समाजमा एक किसिमको आतङ्क सिर्जना गर्ने काम भएको छ जसलाई हामी साइबर क्राइम भन्छौं।

डिजिटल दुनियाँमा इन्टरनेट सेवाग्राही/प्रयोगकर्ता साइबर सुरक्षाका विषयमा आफू जागरूक एवं सचेत नभएको

कारणले र एप तथा अनलाइन सेवाप्रदायक संस्थाले सफ्टवेयर र वेबसाइट बनाउँदा साइबर सुरक्षाका पर्याप्त मापदण्ड तथा उपाय अवलम्बन नगर्दा र इन्टरनेट सेवाप्रदायकले पनि साइबर सुरक्षामा पर्याप्त ध्यान नदिएता सुरक्षा चुनौती बढ्नुका साथै सेवाग्राही साइबर आक्रमणको सिकार हुन पुगेका छन्। खास गरी नेपालमा महिला, बालबालिका, विद्यार्थी र डिजिटल साक्षरता कम भएका व्यक्तिहरूलाई आक्रमणकारीले निरसना बनाएको अध्ययनले देखाएको छ। जीवनशैली र सूचना प्रविधिमा आएको आमूल परिवर्तन र विकाससँगै सूचना प्रविधिको व्यापक प्रयोग हुँदै जाँदा साइबर अपराधका घटना बढेकोले समस्या र चुनौती थपिँदै गएका छन्।

समस्या र चुनौती

डिजिटल विश्वको विस्तार स्मार्टफोन, क्लाउड कम्प्युटिङ, कृत्रिम बुद्धिकता र इन्टरनेट अफ थिन्स जस्ता प्रविधिको कारणले सम्भव भएको हो। हालसम्म संसारभर ५.५ अर्ब इन्टरनेट प्रयोगकर्ता छन्, जुन विश्व जनसङ्ख्याको लगभग ६५ प्रतिशत हो। यो विस्तारले मानिसलाई सूचना, सम्पर्क र अवसरमा पहुँच त प्रदान गरेको छ यसका साथसाथै साइबर अपराध गर्नेहरूलाई नयाँ अवसर पनि दिएको छ। नेपाल जस्तो विकासोन्मुख देशमा जहाँ डिजिटल साक्षरता र साइबर सुरक्षासम्बन्धी चेतना सीमित छ, यसको साइबर अपराधले नाजायज फाइदा उठाउँदै आएका छन्।

नेपालमा साइबर सुरक्षाका लागि प्रभावकारी कानुनी व्यवस्था, संस्थागत संरचना, भौतिक तथा प्राविधिक पूर्वाधारको कमी, दक्ष जनशक्तिको कमी, साइबर सुरक्षासम्बन्धी सचेतना र पैरवी नहुनु, राष्ट्रिय एवं अन्तराष्ट्रियस्तरमा साइबर सुरक्षासम्बन्धी समन्वयको अभाव र सूचना प्रविधिको क्षेत्रमा राज्यको न्यून लगानीले यसमा समस्या विद्यमान रहेको देखाउँछ। सार्वजनिक सेवालाई विश्वसनीय डिजिटल प्रणालीमा रूपान्तरण गर्दै र

नागरिकका व्यक्तिगत गोपनीयताको सुरक्षाको प्रत्याभूति कायम गर्दै नागरिकमा डिजिटल साक्षरता अभिवृद्धि गर्ने काम चुनौतीका रूपमा रहेको देखिन्छ।

अहिले भगडा गर्न वा कुनै वित्तुणा पोख्न कुनै मैदान खोजिरहुनु पर्दैन। कसैप्रति रिस उद्यो भने रिस पोख्न स्ट्याटस लेख्यो बस पुगिहाल्यो। फेसबुक, ट्विटर र टिकटक जस्ता प्लेटफर्मले मानिसलाई आफ्ना आक्रोश, असहमति र असन्तुष्टि तत्काल व्यक्त गर्न मन्च प्रदान गरेका छन्। एउटा सानो टिप्पणी, पोस्ट वा भिडियोले क्षणभरमै तर्कवितर्कको आँधी ल्याउन सक्छ, सम्बन्धमा टक्राव निर्माण गर्न सक्छ। सूचना एवं प्रविधिको क्षेत्रमा हुने ह्याकिङ, डेटा चोरी र च्यानसमवेयरले व्यक्ति र संस्थालाई जोखिममा पारेको अवस्था छ। सामाजिक सञ्जाल र सेवाप्रदायक संस्थाले हाम्रा नितान्त निजी जानकारीप्रति संवेदनशील र जिम्मेवार नबन्दा गोपनीयतामाथि प्रश्न उठेको अवस्था छ भने अर्कातिर सामाजिक सञ्जालमा फैलिन मिथ्या र भ्रामक सूचनाले डिजिटल एवं सूचना प्रविधिमाथि नै प्रसन्नचित्त खडा गरेको छ।

समाधानको बाटो

आजको डिजिटल युगमा विभिन्न किसिमका साइबर अपराध जस्तै - एंटेमबाट पैसा चोरी हुने, बैङ्क सिस्टम ह्याक गर्ने, अनधिकृत रूपमा रकम फिक्ने, डेटा चोरी गर्ने, फेसबुक ह्याक हुने र गलत सन्देश पोस्ट हुने जस्ता समाचार नितान्त सामान्य बनिसकेका छन्। यस्ता समस्याले खास गरी व्यक्तिगत, आर्थिक र सामाजिक सुरक्षामा गम्भीर चुनौती खडा गरेको अवस्था छ अहिले। यस्ता गम्भीर समस्या समाधान गर्न बहुआयामिक उपाय अपनाउनु आवश्यक छ। जस्तै, बलियो साइबर सुरक्षा प्रणालीको विकास गर्न सकिँयो भने, डिजिटल साक्षरता र जनचेतना फैलाउन सकिँयो भने, प्राविधिक नवपर्वत

र अनुसन्धान गर्न सकिँयो भने धेरै हदसम्म साइबर अपराध कम हुन सक्छ।

संस्थागत र व्यक्तिगत जिम्मेवारीलाई प्रभावकारी बनाउँदा र सरकारले साइबर अपराधलाई नियन्त्रण गर्न कडा कानून र यसको प्रभावकारी कार्यान्वयनमार्फत पनि अपराध घट्न सक्छ। त्यसै गरी अन्तर्राष्ट्रिय साइबर सुरक्षा सन्धिमा सहभागिता बढाउनुका साथै अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्ड अनुसार नेपालमा डेटा संरक्षण नीति एवं कानून बनाउन सकिँयो भने धेरै हदसम्म साइबर आक्रमणलाई न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ। सूचना तथा सञ्चार प्रणालीमाथि हुने साइबर आक्रमणको जोखिम न्यूनीकरणका लागि नेसनल क्रिटिकल इन्फ्रास्ट्रक्चरको पहिचान एवं संरक्षण हुन जरुरी छ। त्यस्तै, सूचना तथा तथ्याङ्कमा अनधिकृत पहुँचलाई नियन्त्रण गर्न सकेमा पनि साइबर आक्रमण कम हुने छ।

अन्त्यमा एकातिर नेपालमा दिनानुदिन साइबर अपराध बढ्दै गएको अवस्था छ भने अर्कातिर पूर्वाधार र जनचेतनाको कमीले समस्या जटिल बन्दै गएको छ। सरकारले सूचना प्रविधि ऐन, २०७५ लाई थप प्रभावकारी बनाउनु आवश्यक छ। साइबर अपराधीलाई तत्काल कारबाही र कडा सजायको व्यवस्था गर्नु जरुरी छ। नेपाल टेलिकम र निजी इन्टरनेट प्रदायकले सुरक्षित नेटवर्क प्रदान गर्न सकेमा, नेपाल प्रहरीको साइबर ब्युरोलाई बलियो एवं प्रभावकारी बनाउन सकेमा, जनमानसमा डिजिटल र सूचना प्रविधिसम्बन्धी शिक्षा र सचेतना प्रदान गर्न सकेमा साइबर आक्रमण एवं अपराधका घटनालाई कम गर्न सकिन्छ।

नेपाल जस्तो विकासोन्मुख देशमा यी उपाय लागु गर्न सरकार, निजी क्षेत्र र व्यक्तिको संयुक्त प्रयास आवश्यक छ। डिजिटल विश्वलाई सुरक्षित, मर्यादित एवं प्रभावकारी बनाउन आजैबाट हामी सबैले जिम्मेवार कदम चालौं।

चेतना, अधिकार र महिला

• सादेशमणि पोखरेल

उच्च थियो भने मान्यताको विकास भएको पाइन्छ। यस युगका सीता, कैकेयी, कौसिल्या सुमित्रा, मन्दोदरी, उर्मिलाहरूले रामायण तथा अन्य ग्रन्थमा छाप छोडेका विषयवस्तु हिजोआजसमेत समयसापेक्ष छन्। यिनीहरूको गुण विशेषतालाई शुद्धतासँग लिङ्क गरेको पाइन्छ। नीति पात्रता र विशेषताले यहाँ खास अर्थ र सामर्थ्य बोक्छन्, त्यो पनि सरलताको सूत्रमा।

तेस्रो र चौथो युग क्रमशः द्वापर र कलियुग नारीको वर्णन फरक फरक ढङ्गले गरेको पाइन्छ। द्वापर युग महाभारतकालीन अवस्था हो, जहाँ महिला कम वैदिक बढी रणनीतिक शैलीमा देखिन्छन्। यस युगमा महिलाको स्वरूप चातुर्यतामा होइन रणकौशल निर्माणमा समेत देखिन्छ, त्यो पनि प्रभावी शैलीमा। यस समयका पात्र द्रौपदी, कुन्ती, गान्धारी, रुक्मिणी, राधाहरूको चरित्र सुन्न हेर्न पाइन्छ तर हिन्दुमा यिनीहरूलाई पुज्ने परम्परा नभएको देखिन्छ। यहाँ नाटकीय ढङ्गमा कृष्णले गज्जवको छाप छोड्न सकेका छन्, जुन हिजोआज कृष्ण चरित्रका स्वरूपले घर घरमा वाचन भएका छन्।

कलियुग युगमध्यकै सबैभन्दा छोटो हो। छोटो अवधिमा मात्र होइन, धार्मिक क्षयकरण, नैतिक पतनता र उच्च भौतिकताका हिसाबले पनि। यहाँ कलिलाई अधर्मसँग जोडिएको पाइन्छ। कलि र कलिका स्वरूप नितान्त फरक छन्। चार लाख ३२ वर्ष अघि भएको कलियुगको प्रवृत्ति पछिल्लो समय फरक ढङ्गमा प्रस्तुत हुनुले वर्तमान समयको व्यावहारिक दण्डहीनतालाई अङ्कित गरेको प्रस्ट महसुस गर्न सकिन्छ। कलि युगकी पात्र साध्वीको बारेमा थप चर्चा हुन्छ, यहाँ जो कलियुगको नैराश्र्यताबाट कदापि विचलित हुन सकेकी हुन्न्। माता दुर्गालाई सन्तुलनको एक पात्रका रूपमा अङ्कित गरेको पाइन्छ। कल्की पुराणको एक

अंशमा कलियुगमा महिलाको सामाजिक क्षयकरण र पुरुष वर्गको अधोगतिबारे गरिएको उल्लेख छ। यस्तो समाजमा महिला राजनीतिक चिन्तन र निर्णय निर्माण त फरक कोण नै भइहाल्यो। युगसापेक्ष राजनीतिक लेखाजोखा समकालीन सन्दर्भ हो, जसमा आग्रह र पूर्वग्रह कदापि यथोचित हैन। हो, यही सन्दर्भ सत्य साबित हुँदै छ, यो युगमा त्यही पनि महिलाका विचारका हकमा, के हो सही होला त ?

वैश्विक परिवेश आफैमा एक अनन्त विन्दु हो, जसमा पुरुष महिलाका अधिकार समरूपी हिसाबले दायराकृत हुने गर्छन्। महिला अधिकार र यसबारेको सन्दर्भ प्रस्तुत गर्दा, जिसस क्राइस्टको जन्मपूर्व बिसौ ई. १७५० मा प्राचीन मेसोपोटामियाका राजा हमुरावीले महिला अधिकारको पैरवी गर्दै महिलाको सम्पत्तिमाथिको हकबारे आधिकारिक घोषणा गरेको पाइन्छ। जुन महिला अधिकारको पहिलो कोसेढुङ्गाका रूपमा विकास हुन पुग्यो। तत्पश्चात यो संस्कृति प्राचीन इजिप्ट, प्राचीन ग्रीस, रोम हुँदै प्रथम पटक सन् १८९३ मा न्युजिल्यान्डमा महिलालाई संसदीय निर्वाचनमा मतदानको अधिकारसहित संस्थागत हुन पुग्यो। राजनीतिक सहभागिताको कुरा गर्दा पूर्वी अफ्रिकी मुलुक रुवान्डाको संसदा ६३.७५ प्रतिशत महिलाको प्रतिनिधित्व छ, जुन विश्वकै सबैभन्दा बढी हो।

हरेक युगमा महिला पुरुषका अधिकारको समानान्तर उपयोग भएको सुन्न पाइन्छ, धार्मिक ग्रन्थमा कथाका स्वरूपमा। द्रौपदीले योग्य पति छान्नाका लागि व्यक्तिगत अधिकारको उपयोग तथा द्रौपदीलाई साभ्ना पत्नीका रूपमा मानिदिन कुन्तीले पाँच पाण्डवलाई गरेको आग्रह, जुन आग्रह पछि गएर सामर्थ्य र एकतामा बदलिएको छ। यी मिहीन खाकालाई पछिल्ला पुस्ताले केवल कथाका रूपमा

मात्र ग्रहण गरिँदा आदिकालीन महिला अधिकारका बलिया पाटा थप खुकुलिन पुगे। ग्रन्थहरूमा यो मात्र होइन, यस्ता धेरै उदाहरण छन्, महिला अधिकारका आयामलाई उजागर गर्न सक्ने पक्ष तर हालसम्म पनि यसमाथि कुन कामप्रहेनिम्ब डिबेट गर्न सकिएको छैन।

प्रथम अधिकार अभ्यासको इतिहास बिसौ ई. ५३९ मा फारसी राजा साइरसले बेबिलोनमाथि विजयी भएपछि मन्दिरहरूको पुनर्स्थापना तथा निर्वासितहरूलाई मातृभूमि फिर्ताको अभियान चलाए। यसैलाई मानव अधिकारको प्रारम्भिक घोषणाका रूपमा हेर्न गरिन्छ। यसलाई साइरस सिलिन्डर भनिन्छ, जुन हालसम्म पनि बेलायती सङ्ग्रहालयमा रहेको छ। १२१५ को म्यानाकार्टद्वारा प्रतिनिधित्व अधिकारका हिसाबमा राजाप्रजाविचको समानता, सत्रौं तथा अठारौं शताब्दीको इनलाइटमेन्टको कालखण्ड जसमा जोन लक, भोल्टायर, रूसोले अधिकारका आधुनिक मोडेलहरूको धारणा निम्त्याएका थिए। यो क्रम सन् १९४८ मा मानव अधिकारको विश्वव्यापी घोषणापत्रको माध्यमबाट पूर्णता पाएको विश्वास गरिन्छ। लाम्छ, कृत्रिम बुद्धिकता, डिजिटल अधिकार, लैङ्गिक समानता आदि जस्ता पछिल्ला समय विकसित घटनाक्रमले यो क्रम थप विस्तार हुने क्रममा छ। यसर्थ पनि अधिकार परिवर्तनशील अवयव हो, जसमध्ये महिला अधिकार फन् संवेदन र मननयोग्य विषयवस्तु हो।

माथि उल्लिखित दुई विषयवस्तुमा खास दुई महसुसयोग्य भिन्नता पाइन्छ, ती हुन अधिकार र महिला अधिकार। यसको सापेक्षित तुलनामा अधिकार यानेकी पुरुष अधिकारले प्रधानता पाएको बुझिन्छ। अर्थात्, बिसौ ई. को करिब १,२२२ वर्षपछि मात्र महिला अधिकार अभ्यासको थालनी भएको जानकारी छ। सभ्यताको विकास क्रममा पनि महिला अधिकारका आयाम

गुप्त नै थिए र विकासोन्मुख मुलुकका हकमा सो क्रम जारी नै छ। यी विकासशील मुलुकमा महिला अधिकारका न्यूनतम आधारशिलासमेत परिपूर्ति गर्न हाम्रोहाम्रो परेको कुरा विश्व बैङ्क, संयुक्त राष्ट्रसंघ तथा अन्य महिला अधिकारका पक्षमा पैरवी गर्ने संस्थाले बर्सेनि प्रकाशन गर्ने प्रतिवेदनले स्पष्ट पार्ने पाउँछ। यसको कम्तीमा जिम्मा लिन सक्ने सक्षम र निष्पक्ष निकायको थप आवश्यकता परेको छ।

वैश्विक महिला विकासका हिसाबमा यो विन्दु अनन्त छ, इतिहासकालदेखि नै। कम विकसित मुलुकका हकमा यो विषयवस्तु कुण्ठित हुँदै आएको छ। यसबारे निर्णम लेखाजोखा आवश्यक नै छ। अर्कातिर सन् २०२६ मा नेपाल विकासोन्मुख मुलुकमा स्तरोन्नति हुँदै छ। एकातर्फ महिला विकासका आयाम खुम्चने क्रम बढ्नु अर्कातिर मुलुकको स्तरोन्नति हुनु विरोधाभासपूर्ण छ। यसै कारण पनि महिला अधिकारमुखी दायरा फराक बनाउन सबै सम्बन्धित सरोकारवालाको ध्यान खिचिनु आवश्यक छ।

लयात्मक सुधारका विचारविन्दु समयक्रम अनुसार सुधार हुन्छन्, जुन स्वाभाविकसमेत हो। यसो भन्दैमा सम्बोधनलायक विषयवस्तुलाई किन स्थान दिन सकिरहेको छैन त ? पूर्वीय दर्शन, युगकालीन योजना निर्माण जस्ता सामरिक महत्वका विषयवस्तुमा अब्बल रहेका महिलालाई समयसापेक्ष स्थान दिन नसक्नु ले सामाजिक असफलता दर्शाउँछ। वर्तमान विश्वका राजनीति, अर्थ वाणिज्य, सुशासन, विकास जस्ता अनेकन क्षेत्रमा विशाल सम्भावना भएका महिलाले प्रगति गरेका देख्न सुन्न सकिन्छ र गरिरहेका पनि छन्। यसका समय सापेक्ष लेखाजोखा गर्न सकिँएमा महिला र पुरुषलाई भन्ने गरिएको उक्त एक रथका दुई पात्राले सार्थकता पाउन सक्छ।

सगरमाथा संवादका लागि भारतद्वारा सवारीसाधन हस्तान्तरण

कृषिमा लगानी दशक हरायो

भ्रमा(प्रस)। नेपाल सरकारद्वारा यसै हप्ता हुन लागेको सगरमाथा संवादको पहिलो संस्करणका लागि भारत सरकारले सवार साधन हस्तान्तरण गरेको छ। सहयोगस्वरूप भारत सरकारले १५ वटा विद्युतीय सवारी साधन (गाडी) उपलब्ध गराएको हो। नेपाल भारत सहयोग कार्यक्रम अन्तर्गत उपलब्ध गराइएका ती सवारी साधन आइतवार

परराष्ट्र मन्त्रालयमा आयोजित एक समारोहमा परराष्ट्रमन्त्री डा आरजु राणा देउवालाई नेपालका लागि भारतीय राजदूत नविन श्रीवास्तवले हस्तान्तरण गरेका हुन्।

मन्त्री राणाले नेपालले आयोजना गरेको सगरमाथा संवादका लागि भारतले उपलब्ध गराएको सहयोगका लागि भारत सरकारलाई

र सामूहिक प्रयास आवश्यक रहेकोमा जोड दिइन्। नेपालले आयोजना गरेको सगरमाथा संवाद कार्यक्रमले जलवायु परिवर्तन सम्बन्धी यस क्षेत्रको साफा समस्याको उजागर गर्दै त्यसको समाधानका उपाय खोजीका लागि सामूहिक प्रयत्नको मोडल तय गर्ने जानकारी दिइन्। उनले

यसमा भारत सरकारको सहयोग उल्लेखनीय रहेको बताइन्। मन्त्री राणाले यही मे १६(१८) मा आयोजना हुन लागेको सगरमाथा संवादको सम्पूर्ण तयारी अन्तिम चरणमा पुगेको बताइन्। उनले अब नेपाल सरकार विदेशी उच्चपदस्थ व्यक्तिहरू तथा पाहुनाको स्वागतको प्रतीक्षामा रहेको उल्लेख गरिन्।

राजदूत श्रीवास्तवले भारत सरकारले नेपालको आर्थिक, सामाजिक लगायतका क्षेत्रमा पुर्याउँदै आएको सहयोगको चर्चा गर्दै सगरमाथा संवादका लागि सवारीसाधन उपलब्ध गराउन पाएकोमा खुसी व्यक्त गरेका छन्।

उनले जलवायु परिवर्तनको चुनौती यस क्षेत्रको साफा समस्या रहेकाले यसको समाधानका उपायहरूमा भारत सरकार नेपालको साथमा रहेको बताए।

भ्रमा(प्रस)। सरकारले आगामी वर्षका लागि ल्याएको नीति तथा कार्यक्रममा 'कृषिमा लगानी दशक' हराएको छ। अधिल्लो सरकारले आर्थिक वर्ष २०८१-२०९१ को दशकलाई कृषिमा लगानी दशक घोषणा गरेको थियो। सोही अनुसार तत्कालीन अर्थमन्त्री वर्षमान पुन 'अनन्त' ले बजेट वक्तव्यमा सरकारी, निजी, सहकारी तथा विकास साझेदारबाट कृषि क्षेत्रमा लगानी अभिवृद्धि गर्न विवरण संवत् २०८१-२०९१ सम्मको अवधिलाई कृषिमा लगानी दशक घोषणा गरिएको उल्लेख गरे तथापि गृहकार्यविभागा कृषिमा लगानी दशक घोषणा गरिएको भन्दै आलोचना भइरहँदा वर्तमान सरकारको आगामी आर्थिक वर्षको नीति तथा कार्यक्रममा 'कृषिमा लगानी दशक' भेटिँदैन।

कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय (योजना तथा विकास सहायता समन्वय महाशाखा)का सहसचिव डा. हरिबहादुर केसी लगानी दशकका कार्यक्रम एवं कामहरू निरन्तर भइरहेको बताउँछन्। आगामी बजेट कार्यक्रममा लगानी दशकसँग सम्बन्धित कार्यक्रमहरू राखिएको उनले बताए। 'एक वर्ष घोषणा भएपछि पटक-पटक गर्ने कुरा

भएन, त्यसका कामहरू बजेटभित्र राखेका छौं, डा. केसीले भने। 'लगानी दशक' हराएको छैन। मन्त्रालयका वरिष्ठ कृषि अर्थविज्ञ महानन्द जोशी छोटा कार्यक्रम बनाउँदा छुटेको बताउँछन्। 'यो वर्षको नीति तथा कार्यक्रम छोटा बनाउँदा लगानी दशकका कुरा छुटेको छ' उनले भने।

यद्यपि आगामी नीति तथा कार्यक्रमले लगानी दशकलाई छोएको उनको तर्क छ। 'लगानी दशक अनुसार गर्नुपर्ने कुरा जस्तै : उद्योग जोडिने विषय, कर्जा, मल, किसानलाई दिनुपर्ने अनुदानका विषय बोलेका छ', उनले भने। 'त्यसले गर्दा लगानीका विषय छुन्छ र लगानी दशकमा जे हामीले गर्ने हो त्यो कुरा अन्य बुँदामा समेटिएको छ।' कृषिविद्व डा. कृष्ण पौडेल विगतकै प्रवृत्ति देखिएको नीति तथा कार्यक्रममा जे जति विषय उल्लेख गरिए पनि कृषि क्षेत्रलाई उन्नत बनाउने दृष्टिकोण यसले नबोकेको बताउँछन्। 'गतवर्ष लगानी दशक भनियो, अहिले त्यसको कुरा गरिएको छैन, पोहर रसायनको कुरा गरिएको थिएन कारखाना खोल्ने कुरा गरियो, यस्ता प्रवृत्तिले गर्दा नीति तथा कार्यक्रम

वास्तवमा टिप्पणी गर्न योग्य देखिँदैन' उनले भने। राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपालका महासचिव महानन्द सापकोटा भने कृषिमा लगानी दशकको कुनै तुक नरहेकाले नीति तथा कार्यक्रममा नराखिनु स्वाभाविक भएको बताउँछन्। 'लगानी दशक घोषणा गरिँदा यो वास्तविक किसानको पक्षमा थिएन', सापकोटाले भने। 'हामीले यसबाट किसानले लाभ पाउँदैनन् भन्दै आएका थियौं। सरकारले अहिले बुझेको छैन।' उनले भने।

सरकारले लगानी दशक घोषणा मात्र गरेर केही नहुने भन्दै उनले यसको कार्यान्वयनमा जाँदलता रहेको बताए। 'कार्यान्वयनमा नलैजाने भएपछि घोषणा मात्र गरेर भएका नतिजामुखी काम गर्नुपर्छ भन्ने सन्दर्भमा सरकारले लगानी दशक हटायो राम्रो गर्‍यो।' राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघका महासचिव सापकोटाले थपे। 'कृषि मन्त्रालयले लगानी दशकको प्रेम वर्क तयार भइरहेको जनाएको छ। यसको अवधारणा अझै टुक्निएको छैन, त्यसमा धेरै प्राति पनि भएको छैन, काम भइरहेको छ' सहसचिव केसीले भने।

'मुख्य गरी यससँग सम्बन्धित प्रचारप्रसार, निजीक्षेत्रमैत्री नीति बनाउने, परिवर्तन गर्ने, लगानी भित्र्याउन आकर्षित गर्ने गरी नीति, कार्यक्रमलाई सहयोग लगायतका विषयमा अहिले पनि कृषि उद्यम केन्द्रको सहकार्यमा गर्ने काम भइरहेको छ', डा. केसीले भने। 'चिया-कफीसँग सम्बन्धित निजी क्षेत्रहरूको काम आउँछ, सहजीकरण लगायतका थुप्रै विषय लगानी दशककै फ्रेममा आउने हो।' राष्ट्रिय किसान आयोगका अध्यक्ष डा. प्रेमप्रसाद दंगाल लगानी दशक घोषणा मात्र गरेर हुन भन्दै लगानी आकर्षित गर्नुपर्नेमा जोड दिन्छन्। 'मुलुकभित्रै पुँजी सिर्जना गर्न निजी क्षेत्र/सहकारी, सामुदायिक वा व्यक्तिगत रूपमा व्यावसायिक कृषि गर्नेलाई आकर्षित गर्नुपर्ने हुन्छ', उनले भने। 'दातु निकायहरूबाट पनि लगानी बढाउन पनि जोड दिनुपर्छ, यसो गर्न सके कार्यक्रम राम्रो हो।' आगामी नीति तथा कार्यक्रममा लगानी दशक भनेर नराखिए पनि त्यसको निरन्तरता अनुरूपका कार्यक्रमहरू हुँदै जाने उनको विश्वास छ। 'यसमा धेरै विषय छुटेको देखिँदैन, भएका बुँदा कार्यान्वयन कसरी हुन्छ कति हुन्छ' त्यो महत्वपूर्ण छ' उनले भने।

प्रेस सेन्टरले सरकारलाई बुझायो ज्ञापनपत्र

बिर्तामोड (प्रस)। प्रेस सेन्टर नेपालले विभिन्न १० बुँदे मागसहित सरकारलाई ज्ञापन पत्र बुझाएको छ। सेन्टरले आज देशका सबै जिल्ला प्रशासन कार्यालयमार्फत सूचना तथा सञ्चार मन्त्रीलाई ज्ञापनपत्र बुझाएको हो। प्रेस सेन्टर नेपाल जिल्ला समन्वय समिति भ्रमापाले भ्रमापाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी गोपालकुमार अधिकारीमार्फत ज्ञापनपत्र बुझाएको सेन्टरका भ्रमापा अध्यक्ष पुष्प खड्काले जानकारी दिए। सञ्चार कानून निर्माणका लागि प्रस्तावित भइ छलफल भइरहेका

विधेयकका कतिपय प्रावधान प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई संकुचन गर्ने र स्वतन्त्र पत्रकारितामा बाधा पुर्याउने

खालका रहेका, पत्रकारको हत्या, आक्रमण, भौतिक तथा पेशागत असुरक्षा, प्रेस स्वतन्त्रता

हननका घटनाको बढोत्तरी गर्ने कतिपय प्रावधानबाट प्रेस सेन्टर नेपाल चिन्तित र गम्भीर बनेको ज्ञापनपत्रमा उल्लेख गरिएको छ।

ज्ञापनपत्रमा परिवर्तनका लागि कदम चलाएकै कारणले तत्कालीन राज्यबाट हत्या गरिएका

कृष्ण सेन 'इच्छुक' सहितका पत्रकारका हत्यारालाई कानूनी दायरामा ल्याउन र राज्यबाट बेपत्ता पारिएका पत्रकारहरू दीपेन्द्र शर्मा (दण्डपाणि न्यौपाने), मिलन नेपाली, चित्रनारायण श्रेष्ठ, राजेन्द्र ढकालको अवस्था तत्काल सार्वजनिक गर्न, चैत्र १५ गते काठमाण्डौको तीनकुनेमा ज्यूँदै जलाएर हत्या गरिएका पत्रकार सुरेश रजकको हत्यामा सलमन राजावादी समूहका नाइकेलाई कारबाही गर्न, रजकलाई सहिद घोषणा गर्न र परिवारलाई उचित क्षतिपूर्तिको व्यवस्था गर्न माग गरिएको छ।

शिक्षा मन्त्रालयले रोक्यो कोरियाको एनओसी

भ्रमा(प्रस)। सरकारले दक्षिण कोरियाका लागि जारी गर्ने नो अब्जेक्सन लेटर (एनओसी) स्थगन गरेको छ। शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयले अर्को व्यवस्था नहुँदासम्मका लागि एनओसी जारी गर्न रोकेको हो। मन्त्रालयका सूचना अधिकारी नीलकण्ठ ढकालले तत्कालका लागि एनओसी जारी गर्न स्थगन गरिएको बताए। कोरियामा अध्ययन गर्ने नेपाली विद्यार्थीहरूले दुःख पाएको गुनासो व्यापक रूपमा आएपछि तत्कालका लागि स्थगन गरिएको उनको भनाइ छ। अध्ययन गर्ने नेपाली विद्यार्थीहरूले दुःख पाएको गुनासो आउने थालेपछि परराष्ट्र मन्त्रालयले कोरियामा आउने नेपाली राजदूतावाससँग नेपाली विद्यार्थीहरूको अवस्थाबारे जानकारी माग गरेको थियो।

त्यसको जवाफमा दूतावासले नेपाली विद्यार्थीको अवस्था र उनीहरूले पाउने डी-२ र डी-४ भिसामा विषयमा जानकारी गराएको थियो। दूतावासले कोरियामा दिनानुदिन नेपाली विद्यार्थीहरू समस्याग्रस्त हुँदै गएको जनाएको छ। विशेषगरी कोरियामा अण्डरग्रेजुएट अध्ययनका लागि जाने विद्यार्थीहरू डी-२ र डी-४ भिसामार्फत जाने गरेका छन्। डी-२ भिसामा जानेहरू कोरिया पुगेर सिधै आफूले पढ्न चाहेको विश्वविद्यालय र कोर्समा भर्ना हुने गरेको दूतावासले जनाएको छ। तर, विद्यार्थीलाई कन्सल्टेन्सीहरूले जाने विधिकै अवैधानिक रूपमा भएपनि काम गर्न पाइन्छ भनेर आश्वासन बाँड्ने गरेको र विद्यार्थीहरू पढाइभन्दा काममा

बढी फोकस हुने गरेको दूतावासको भनाइ छ। सोचेअनुसार नभएपछि मानसिक तनाव र समस्यामा पर्ने गरेका छन्। डी-४ भिसामा जाने विद्यार्थीहरू कोरिया प्रवेश गरेपछि ६ महिनादेखि एक वर्षसम्म भाषा अध्ययन गर्ने गर्दछन्।

त्यसपछि डी-४ बाट डी-२ भिसामा जानका लागि अर्को विश्वविद्यालयमा आवेदन दिनुपर्ने हुन्छ। यसरी अर्को विश्वविद्यालयमा आवेदन गर्दा विद्यार्थीहरूले कालोसूचीमा रहेका विश्वविद्यालयहरूमा आवेदन गर्ने, क्रेडिट आवर कम भएका विश्वविद्यालयमा आवेदन दिने गरेको दूतावासले जनाएको छ।

डी-४ भिसामा कोरिया प्रवेश गर्दा भाषा अध्ययन सकेपछि कुन विश्वविद्यालयमा भर्ना हुने भन्ने कुरा नेपालबाट कन्सल्टेन्सीहरूले सुनिश्चित नगरीकन, आउनेवित्तिकै काम गर्न पाउने र पैसा यथेष्ट कमाउने भुटो आश्वासन लिएर पठाउने गरेको पाइएको छ। कन्सल्टेन्सीहरूले विद्यार्थीहरूको ब्रेन वास गरेर अवैधानिक तरिकाले भएपनि कोरियामा काम गर्न पाइन्छ भनेर 'कोरियाली सपनाको व्यापार' गर्ने गरेको समेत दूतावासले जनाएको छ।

शिक्षकहरू विद्यालय फर्किए, कर्मचारीको आन्दोलन जारी

भ्रमा(प्रस)। सरकार र नेपाल शिक्षक महासंघबीच वैशाख १७ गते ९ बुँदे सहमति भएपछि भने आन्दोलनरत शिक्षकहरू घर फर्किए। त्यसपछि बन्द भएका सामुदायिक विद्यालय खुले। नयाँ भर्नासँगै पठनपाठन पनि सुरु भयो। तर, शिक्षकसँगै चैत २० गतेदेखि आन्दोलनमा होमिएको विद्यालय कर्मचारीहरू भने आन्दोलनमै छन्। नेपाल विद्यालय कर्मचारी परिषद्ले सहमतिमा कर्मचारीहरूको माग मुद्दा नसमेटीएको भन्दै वैशाख १९ गते पत्रकार सम्मेलन नै गरि चरणबद्ध आन्दोलन घोषणा गरेको थियो। परिषद्ले सार्वजनिक गरेको चरणबद्ध आन्दोलनमा वैशाख २१ गतेदेखि जेट ३ गतेसम्म कालोपट्टी बाँधेर कार्यक्षेत्रमा काम गर्ने उल्लेख छ। सोही अनुसार यतिखेर कर्मचारीहरू विद्यालयमा कालोपट्टी बाँधेर काम गरिरहेका छन्।

परिषद्ले महासचिव शान्तिनाथ योगीका अनुसार जेट ४ गतेका दिन ७५३ वटै स्थानीय तहमा ध्यानाकर्षणपत्र बुझाउने तथा आन्दोलनको बारेमा जानकारी गराउने, ५ गते जिल्लागत आन्दोलन परिचालन समिति गठन गर्ने कार्यक्रम छ। जेट ६ गते शिक्षा विकास तथा समन्वय एकाइ ७७ वटैमा आन्दोलनको जानकारी सहित ध्यानाकर्षणपत्र बुझाउने, ७ गतेकै दिन ७ वटै प्रदेशमा आन्दोलनको जानकारी गर्न तथा ध्यानाकर्षण पत्र सामाजिक विकास मन्त्रालयमा बुझाउने कार्यक्रम छ।

यसैगरी परिषद्ले जेट ९ र १० गते काठमाडौँस्थित माइतीघर मण्डलादेखि सडक आन्दोलनमा सबै उपस्थित हुने र तत्कालै समीक्षा गरेर दोस्रो चरणको आन्दोलनको रूपरेखाको

तयारी गर्ने घोषणा गरेको छ। यी सडक आन्दोलनलाई प्रभावकारी बनाउन परिषद्ले वैशाख २५ गते भर्नुअल बैठक बसेर सम्पूर्ण विद्यालय कर्मचारीको अनिवार्य उपस्थितिका लागि जिल्ला कमिटीले सो सम्बन्धी व्यवस्थापन गर्न निर्देशन दिएको छ। परिषद्ले जारी आन्दोलनलाई थप सशक्त र प्रभावकारी आन्दोलन बनाउनका लागि स्थानीय स्तरीय कमिटीको प्रमुख भूमिका रहने भएकाले सक्रियताका साथ कार्यक्रममा सहभागीलाई थप निर्देशन गर्न र सो को जानकारी प्रदेश र केन्द्रमा गर्न सम्पूर्ण जिल्ला कमिटीलाई अनुरोध गर्न आग्रह गरेको छ। परिषद्ले भनेको छ, 'हालसम्मका प्राप्त उपलब्धिलाई संस्थागत गर्दै थप उपलब्धि प्राप्तिका लागि राष्ट्रिय समिति अनवरत रूपमा लागिपरेको र प्रदेश, जिल्ला र स्थानीय स्तरीय

कमिटीले भूमिकामा थप सुदृढीकरणका साथ आन्दोलनको मर्मनुरूप अधि बाड्नुको विकल्प नरहेकाले सबैसँग हातेमालो गरेर आन्दोलन सफलताको र उपलब्धि प्राप्तिलाई अर्जुन दृष्टिका साथ सोही बमोजिमका गतिविधि गर्न गराउनुहुन अनुरोध गर्ने।'

परिषद्ले अध्यक्ष गंगाराम तिवारीले महासंघले एकलौटी सहमति गरेपछि आफ्नो माग मुद्दाका लागि कर्मचारीहरू आन्दोलन गर्न बाध्य भएको बताए। शिक्षक महासंघले कर्मचारीहरूलाई धोका दिएको पनि उनले बताए। 'पहिलासँगसँगै बसेर आन्दोलन गर्नाँ, त्यसबेला कर्मचारीको माग मुद्दाबारे महासंघमा छलफल भयो, उनले भने, 'सहमति भयो, तर पछि भने महासंघले हामीलाई थाहा नदिई एकलौटी सरकारसँग सहमति गर्‍यो, समितिले हाम्रो मागबारे

अडान नै लिएन, त्यसैले आन्दोलनमा जान बाध्य भयौं।' सरकारले पनि विद्यालय कर्मचारीहरूको माग सम्बोधन गर्न नचाहेको उनले बताए। उनले भने, 'शिक्षकहरूको माग स्वीकार गर्ने, अनि कर्मचारीहरूको माग चाही नस्वीकार गर्ने हुन्छ र त्यसैले हाम्रो आन्दोलन जारी छ।' सरकारले माग पूरा नगरेसम्म आन्दोलन जारी राख्ने परिषद्लेको अडान छ। परिषद्ले शिक्षक कर्मचारीबीचको विभेद अन्त्य गर्नुपर्ने, हालसम्मका सहमति कार्यान्वयन गर्नुपर्ने, विद्यालय कर्मचारीको विरामी विदा सन्न्धत गराउनुपर्ने माग राखेको छ। त्यस्तै तलब मान कायम गराउनुपर्ने, विद्यालय कर्मचारीलाई पनि दुर्गम भत्ता उपलब्ध गराउनुपर्ने, तोकिएको समयमा शिक्षा ऐन जारी गराउनुपर्ने र सर्वोच्च अदालतको फैसला कार्यान्वयन गराउनुपर्ने माग उनीहरूका छन्।

सुपर काइनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय चिटि, पत्र, पार्सल पठाउन परे हामिलाई सम्मन्वहोस्।
बिगत ३ दशकदेखि अनुभवी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर

सम्पर्क:
फोन: ०२३-५४०८७८
मो: ९८५२६७३५५
बिर्तामोड (सिटी सेक्टर), भ्रमापा,
अदुवा खोला छेउ

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

चन्द्रगढी, मद्रपुर

लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६
द्रोण अधिकारी : ९८४२६८३९९९

दमक

विष्णु सुब्बा : ९८५२६८०९३७
देविबहादुर बस्नेत : ९८५०९२८६२९

मेचीनगर

चारआली : ९८४२७०३०९३
गोबिन्द घिमिरे : ९८५५५७०५५०

उर्लाबारी

रुपेन्द्र शर्मा : ९८४२०९२८०६
विराटनगर
क्रिप्टिम आई: ०२५-५२५६९८

इलाम, मंगलबारे

रणवीर लिम्बू
९८५६९८८७५७

काकरमिट्टा

फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल
०२३-५६२८२४

भ्रमापा बजार

बरत राजवंशी
९८५०८०९००९

आजको राशिफल

मेष वाणीमा कुशलता आउने दिन परेको छ। मिल्ने साथीको सुभावले महत्त्वपूर्ण वैदेशिक क्षेत्रको काम अधि बढ्नेछ। वस्त्र लाभ पनि हुनसक्छ।
वृष आज छोटो दुरीको लाभदायक यात्रा हुनेछ। राज्यबाट मान सम्मान मिल्नेछ।
मिथुन

कर्कट धर्मकर्म तथा समाजसेवामा मन लाग्नेछ। वाहन सुख पनि मिल्नेछ।
सिंह आज स्वास्थ्य तथा सौन्दर्यतामा धन खर्च हुनेछ। अरुको लागि दौडधुप गर्नु पर्नेछ।
कन्या चोटपटक पनि लाग्न सक्छ। यात्रा गर्ने अवसर पनि जुट्नेछ।

तुला आज शुभकार्यमा सहभागिता जनाइने छ। महिला वर्गबाट विशेष सहयोग मिल्नेछ।
वृश्चिक पुँजी बजारमा सफलता मिल्ने छ। आर्थिक क्षेत्र राम्रै होला।
धनु आज प्रेम र मित्रताको बन्धन कसिने बेला छ। नयाँ कार्यको योजना बन्नेछ।

मकर आतिथ्यपूर्ण सम्मान पाइएला। वैदेशिक कार्य अधि बढ्नेछ।
कुम्भ मनमा हर्ष, उमङ्ग र उत्साह छाउला। भार्यले विभिन्न अवसर जुराउनेछ।
मिथुन कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ। दाम, इनाम र प्रतिष्ठा पनि कमाउने बेला छ।